

ע"פ 58774/08/19 - מדינת ישראל - פרקליטות מחוז ת"א - פלילי נגד יוגב לוי

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ג 58774-08-19 פרקליטות מחוז ת"א - פלילי נ' לוי

לפני כבוד השופטת טלי חיימוביץ
מבקשת:
מדינת ישראל - פרקליטות מחוז ת"א - פלילי
ע"י ב"כ עו"ד יונתן טל

נגד
משיב:
יוגב לוי
ע"י ב"כ עו"ד שחר מנדלמן

החלטה

עתירת המדינה לעיכוב ריצוי עונש המאסר בעבודות שירות, עד לסיום הדיון בערעור על קולת העונש שהוגש בעניינו של המשיב.

העובדות

ביום 29.5.17 הורשע המשיב על פי הודאתו, במסגרת הסדר דיוני, במספר רב של עבירות מרמה.

בקליפת אגוז, המשיב ביחד עם אחרים, קיבל שלא כדין פרטים אישיים של לקוחות בחברה שהפעילה מועדון הטבות, וגנב באמצעותם כספים מלקוחות החברה, תוך ביצוע מעשי מרמה וזיוף רבים ומגוונים. המשיב ושותפיו זייפו תעודות זהות של המתלוננים, התחזו למתלוננים בפני פקידי בנק ומשכו כך כספים מחשבונות המתלוננים, רכשו מוצרים ושירותים באמצעות פרטי כרטיסי האשראי המזוייפים ותעודות הזהות המזוייפות, וביצעו באמצעותם גם עסקאות אשראי טלפוניות.

לאחר הכרעת הדין, ובמסגרת ההסדר הדיוני, הופנה המשיב לשירות המבחן, ועבר שם הליך טיפולי ארוך ומשמעותי בן כשנתיים ימים, שבסיומו המליץ שירות המבחן על הארכת המאסר המותנה, ביחד עם של"צ וצו מבחן.

גזר הדין ניתן ביום 30.6.19, במסגרתו שקל בית המשפט קמא את השיקולים הבאים:

חומרת המעשים, בפרט ניצול הנגישות למערכות מידע הכוללות פרטים אישיים וחסויים, גובה סכום המרמה, הנאמד

בסכום כולל של כ-160,000 ₪, ריבוי המתלוננים, התחכום אשר נלווה למעשים, עברו המכביד של המשיב, הכולל מאסר בפועל ומאסר מותנה חב הפעלה, הפסיקה הנוהגת, לפיה, בדרך כלל מוטלים עונשי מאסר בפועל בנסיבות כאלה, וקבע מתחם עונש הולם של מאסר בפועל שבין 14 - 38 חודשים.

בתוך המתחם נשקלו הודייתו של המשיב כבר בחקירתו במשטרה, ההליך השיקומי הארוך והמוצלח שעבר, נסיבותיו האישיות, כולל פגיעה מינית שעבר במהלך מאסרו האחרון וגרמה לו לטראומה, חלוף הזמן המשמעותי (8 שנים) מאז ביצוע העבירות, ופיצוי המתלוננים בסך 50,000 ₪ שהופקדו על ידי המשיב עוד לפני גזר הדין.

בשים לב לכל אלה, ובפרט נוכח השיקום המשמעותי שעבר המשיב, בחר בית המשפט קמא לסטות לקולא ממתחם העונש ההולם.

על כן השית על המשיב עונש מאסר בן 8 חודשים לריצוי בעבודות שירות, הפעיל את המאסר המותנה בן 5 חודשים בחופף, פיצוי למתלוננים, צו מבחן ומאסר מותנה.

תחילת ריצוי עבודות השירות נקבעה ליום 26.8.19 (על פי חוות דעת הממונה).

המבקשת לא עתרה לעכב ביצוע עונש המאסר בעבודות שירות, והמשיב החל לבצען כפי שצווה ביום 26.8.19.

הבקשה וטענות הצדדים

הערעור הוגש ביום 28.8.19 ויחד עמו עתרה המבקשת לעכב את ריצוי עבודות השירות.

לטענת המבקשת, אין הלימה בין חומרת המעשים, היקפם, הנזקים שנגרמו למתלוננים, והצורך בהרתעת הרבים - אל מול קולת העונש. לכן, העונש הראוי אמור היה להיות מאסר לתקופה ארוכה הרבה יותר, גם לאחר שקילת שיקולי השיקום. זכות הערעור עלולה להיפגע אם ירצה המשיב את עבודות השירות עובר להכרעה בערעור.

ב"כ המבקשת הוסיף בדיון, כי הערעור הוגש במועד, כי סיכויי טובים, כי נאשמת אחרת בפרשה קיבלה עונש חמור יותר, וכי ביצוע עבודות השירות יגביל את שיקול דעתה של ערכאת הערעור. הוא הפנה לע"פ 6889/11, שם הבקשה לעיכוב הביצוע הוגשה 4 ימים לפני שהתחיל הנאשם לבצע את עבודות השירות, אך לאחר שכבר נערך לכך, והביצוע עוכב.

ב"כ המשיב התנגד לבקשה. סיכויי הערעור קלושים, נוכח הליך השיקום הארוך שעבר המשיב בעידודו של בית המשפט קמא, אשר דחה את הדיונים שוב ושוב לצורך כך. אין גם הפליה בינו לבין הנאשמת הנוספת, שריצתה בעת מתן גזר דינה עונש מאסר בגין תיק אחר. יש להתחשב גם במועד ביצוע העבירות - שנת 2011, כאשר כתב האישום הוגש בסוף שנת 2015.

אשר לאיחור בהגשת הבקשה לעיכוב ביצוע, טען ב"כ המשיב, כי המבקשת לא עתרה לאחר גזר הדין לעיכוב ביצוע, ולכן, התכונן המשיב לבצע את עבודות השירות, ונאלץ לצורך כך לעזוב מקום עבודה בו עבד כשנתיים. המשיב אינו אמור לשלם את המחיר בגין תקלות של המבקשת.

ממילא שמיעת הערעורים נקבעת מהר, וגם אם ירצה חודשיים או שלושה עבודות שירות ויצטרך לרצות את היתר במאסר בפועל, לא יפגע האינטרס הציבורי. ב"כ המשיב הפנה לבש"פ 6601/94.

עמוד 2

להשלמת התמונה אציין כי הערעור עתיד להתברר בחודש 11/19.

דין

בדרך כלל תטה ערכאת הערעור להעתר לבקשות המדינה לעכב ביצוע עונש מאסר בעבודות שירות עד להכרעה בערעור על קולת העונש, על מנת שלא לפגוע בזכות הערעור, על דרך ריצוי העונש או חלק משמעותי שלו, ושלא לכבול את ידי ערכאת הערעור, מעצם כך שהעונש כבר רוצה (ראו ע"פ 1154/07 מדינת ישראל נ' פלוני, פורסם בנבו 14.2.07).

יחד עם זאת אין מדובר בקבלה אוטומאטית של בקשת המדינה, וכך נאמר שם בפסקה 7:

"... הכלל שנפסק בעניין שוורץ הינו כי עונש מאסר יבוצע מיד לאחר מתן גזר הדין, ועל המבקש את עיכוב הביצוע לשכנע כי בנסיבות המקרה נסוג האינטרס הציבורי בביצוע מיידי של המאסר מפני האינטרסים הנוספים בסוגיה. אמנם, כלל זה מניח כי האינטרס הציבורי הוא העומד בבסיס ריצוי העונש מידית לאחר מתן גזר הדין, אך אני סבורה כי ישנם אינטרסים של הפרט הנידון שיכולים אף הם לתמוך במקרים מסוימים בהשתת העונש סמוך למתן גזר הדין. כך למשל, השיקול השיקומי של נידון אשר רוצה לכפר על מעשיו, להשתקם ולהשאיר את מעידתו מאחוריו. כך גם הפגיעה בפרט שהודה בביצוע העבירה, רוצה להמשיך בחייו ולסיים עם חובתו לחברה בריצוי עונשו מוקדם ככל הניתן, ואשר ריצוי העונש בשלב מאוחר יותר יכול לפגוע באינטרס כלשהו שלו, כגון פגיעה בלימודים, בעבודה, בגיוס לצבא וכו'. יש לבחון את השיקולים השונים הרלוונטיים ולערוך איזון ביניהם. אחד מהשיקולים המרכזיים שיש לבחון במקרים מעין אלו, אל מול החשש מפגיעה בזכות הערעור של המדינה ומכבילת שיקול דעתה של ערכאת הערעור, הינו סיכויי הערעור שהגישה המדינה, וזאת לצד שיקולים נוספים של הפרט הנידון".

בנסיבות העניין, לטעמי, אינטרס המשיב להמשיך בריצוי העונש אותו כבר החל, גובר על אינטרס המדינה בעיכובו.

גם אם אניח כי קיים סיכוי מסוים לקבלת הערעור (נוכח החריגה ממתחם העונש ההולם), עדיין, האינטרס הציבורי לא ינזק יתר על המידה מריצוי חלק קטן מתקופת המאסר בפועל, שתוטל אם יתקבל הערעור - בעבודות שירות. זאת נוכח ההליך השיקומי הארוך אותו עבר המשיב, המסוכנות שלו שפחתה עד מאד, כעולה מחוות הדעת שהונחו בפני בית המשפט קמא, ובפרט, נוכח העובדה כי מדובר בתקופה קצרה של חודשיים שלושה, עד לשמיעת הערעור.

מאידך, הנזק שיגרם למשיב בעקבות הפסקת ריצוי עבודות השירות, חמור, היות ובשל מחדל המבקשת לעתור לעיכוב ביצוע העונש במעמד גזר הדין, סבר המשיב, ובצדק, כי עליו להתחיל מיד בביצוע עבודות השירות, ולצורך כך עזב את מקום עבודתו כנהג משאית (עבודה בה החזיק תקופה ארוכה, כעולה מהתסקירים).

באיזון האינטרסים בין הנזק שיגרם למשיב עקב הפסקת עבודות השירות בהן כבר החל, לבין הנזק שיגרם לאינטרס הציבורי אם יוחמר העונש לריצוי במאסר בפועל, אני סבורה כי אינטרס המשיב גובר, ולכן אני דוחה את עתירת המבקשת לעיכוב ביצוע עונש המאסר.

ניתנה היום, ט"ז אלול תשע"ט, 16 ספטמבר 2019, בהעדר הצדדים.

טלי חיימוביץ, שופטת